

Jack Falao 1948-2013

PUBLISERT 7. januar 2014

PSY
KOL
OGI

Jeg ble kjent med Jack våren 1967, da vi begge startet som studenter i psykologi grunnfag ved Universitetet i Oslo. Vi fikk snart et nært vennskap som har vedvart. Mens hver side i pensumlærebøkene åpenbarte spennende nyheter for meg, oppdaget jeg snart at alt dette var gammelt nytt for Jack. Grunnfagspensum hadde han tilegnet seg allerede på gymnaset, nå tumlet han med psykologi på hovedfagsnivå. Og da vi var begynt på hovedfagsstudiet, var han opptatt av problemer milevidt foran sine medstudenter. Han avsluttet sitt psykologistudium i 1973 med hovedoppgaven «Et forsøk på klargjøring av den økonomiske synsvinkels stilling i psykoanalytisk teori og praksis», som fikk karakteren 1.6.

Vi ble begge som ferske psykologer ansatt ved Sosialmedisinsk avdeling ved Sentralsykehuset i Fredrikstad, inntil vi samtidig startet selvstendig praksis som spesialister i klinisk psykologi fra 1983. Vi har i alle år holdt kontakten og delt gleder og sorger. Jeg vil aldri glemme festlige seilturer og årvisse selskaper med skalldyr på hytta til han og Gunn på Siljeholmen. Faglig har vi hatt kontakt gjennom våre fredagsmøter i «Seniorgruppen av selvstendig praktiserende psykologer i Fredrikstad» sammen med Claus Fasting, Jan Bergland, Steinar Øidvin, Oddvar Thormodsæter og Otto Ørn Ruud. Det var psykoanalytisk teori som var hans «hjemmebane», uten at det forhindret ham i raskt å bli kjent med alle nye forståelsesmåter og terapiformer som har dukket opp de siste 40 årene. Men et gjennomgangstema i Jacks innlegg var å formidle til oss sin enorme kunnskap om kvantefysikk og dens implikasjoner for forståelse av psykologiske fenomener generelt og psykoterapi spesielt.

I 1996 utga han en barnebok med tittelen *Den lille Spørreladden og den lange reisen gjennom kvantenes rike* med undertittelen «En eventyrlig vandring i kvantevirkeligheten for Spørreladder i alle aldre». Bare Jack kunne finne på noe så fantastisk paradoksal som å skrive en barnebok om kvantefysikk! Året etter kom hans viktigste verk: *Det store eventyret om virkeligheten*, om overgangen fra klassisk til kvantisk fysikk. Gjennom en dialog mellom en far og hans sønn blir vi her ført inn i vitenskapene fra klassiske eksperimenter til kvantefysikkens sjokkerende oppdagelser. Jack får dem til å tre frem for oss, alle de store fysikerne fra Newton og fremover: Einstein, Planck, Bohr, Heisenberg, Pauli, Schrödinger, Feynmann.

Han hadde en enestående evne til å se ethvert fenomen fra helt nye og overraskende synsvinkler. Uansett hvor komplisert en sak kunne fortone seg, så klarte Jack å oppsummere ved å påpeke det skjulte mønsteret som innbefattet alle enkeltdetaljer i en overordnet helhet. Mellom linjene lå alltid humoren, gjerne med en lun ironi.

Jack var psykolog i den beste forstand av ordet. De siste to?tre årene tvang sykdommen ham til å redusere sin praksis. Jeg har overtatt noen av hans pasienter; de glemmer ham aldri. Det gjør heller ikke vi, hans kolleger. Hans kjære Gunn, hans sønn David Johan, og de andre etterlatte har min medfølelse.

Finn Løvfold

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 1, 2014, side 84